

Budapest-Óbudai sziget:

1985.11.22.	3 pd. (Oláh)
11.30.	9 pd. (Oláh-Szalay)
12.28.	1 pd. (Oláh)
1986.01.19.	1 pd. (Oláh-Szalay)

Eszerint a Göd-Vác közötti Duna-szakaszon 1985.12.30-án is volt egy kulmináció, amikor is az 1670 fkm-nél 21 pd., az 1675-76 fkm. között 150 füstös réce tartózkodott. A másik csúcspont 1986.02.22. (130 pd.) és a Magyar által említett – 03.15. (132 pd. Schmidt) időpontok körül mutatkozik.

Megjegyeznénk, hogy az invázió nyilvánvalóan nem korlátozódott mereven az említett duna-szakaszra. Esetleg az egész országra kiterjedt. Észleltük például a faj 14 példányát Szobnál is 1986.03.21-én.

Duska Zoltán – Oláh Sándor – Szalay Kornél

A budapesti Cinkotai-kiserdő fészkelő madárfaunájának felmérése

A Cinkotai-kiserdő Budapest ÉK-i határán, a Szilas-patak völgyében terül el. Miután a területen több éven át folytattam faunisztikai adatgyűjtést (Mad.Táj. 1986. január–március) úgy gondoltam, érdemes ezeket a vizsgálatokat egy fészkelőállomány felméréssel kiegészíteni. Az adatgyűjtést térképezéses eljárással hajtottam végre, amelynél igyekeztem magam az elfogadott módszerekhez tartani (Berthold, P.: 1976. Methoden der Bestandserfassung in der Ornithologie: Übersicht und kritische Betrachtung. J.Orn.117.p.1-69.). A vizsgálatokat ismétlés nélkül végeztem, ehelyett a kapott eredményeket az előző évek adataival összevetve ellenőriztem. A megfigyeléseket kb. 40 éves, dús aljnövényzetű, vegyes erdőben hajtottam végre, cca. 42 ha területen. Az ellenőrzött erdőrészt összetétele a következő: akác 49 %, tölgyes 23 %, fenyves 21 %, juharos és elegendő 1 %. A fennmaradó 6 % villamos távvezeték alatti, rendszeresen visszavágott sarjából- és bokrokból álló bozótos. A bejárásokat előre megtervezett útvonalon végeztem úgy, hogy egyszer az

egyik másszor a másik irányból indulva végeztem a felmérést. Az adatgyűjtés 1986.03.29-től 05.17-ig, átlagosan 7 naponta, 7–12 óráig tartott, összesen 8 alkalommal.

Természetesen a későbben érkező fajoknál az első észlelésük dátumának megfelelően kevesebbszer, de legalább ötször. (Kivéve a kakuk –4–, a nyaktekercs –3– és a sárgarigó –4–, melyeknél a kényszerűen korán befejezett felmérés miatt az eredmények, – sajnos –, kevésbé megbízhatóak, bár a korábbi évek adatai is hasonló eredményeket mutatnak.)

Az értékelésnél Oelke és Svenson (in Berthold) által megadott minimális észlelési számokat használtam (10–8 alkalom esetén min. 3 észlelés, 7–5 megfigyelés esetén min. 2 észlelés). Az adatgyűjtésnél az éneklő hímeken kívül, minden más revirtartásra-, fészkelésre utaló tevékenységet is, – különös jelekkel – térképeztem. Súlyt helyeztem arra, hogy ahol lehet a tojók számát is megállapítsam. A kiegészítő megfigyelések miatt a terület nem énekesmadarainak becslésére sem használtam külön módszert (– azonban a fácán esetében a ♀♀ számát vettem figyelembe, a hímek száma 4 volt). Az alábbiakban megadom a fészkelő fajok listáját fajsorrendben, az észlelt párok számát, a költőpárok számát 10 ha-ra vetítve és a %-os gyakoriságukat.

	párok száma	pá/ 10 ha	%
Fácán (<i>Phasianus colchicus</i>)	8	1,93	3,10
Örvös galamb (<i>Columba palumbus</i>)	7	1,69	2,72
Vadgerle (<i>Streptopelia turtur</i>)	10	2,41	3,87
Balkáni gerle (<i>Streptopelia decaocto</i>)	2	0,48	0,77
Kakuk (<i>Cuculus canorus</i>)	4	0,96	1,54
Erdei fülesbagoly (<i>Asio otus</i>)	1	0,24	0,39
Nyaktekercs (<i>Jynx torquilla</i>)	2	0,48	0,77
Zöld küllő (<i>Picus viridis</i>)	1	0,24	0,39
Nagy fakopáncs (<i>Dendrocopos major</i>)	6	1,45	2,33
Sárgarigó (<i>Oriolus oriolus</i>)	12	2,89	4,64
Szarka (<i>pica pica</i>)	1	0,24	0,39

	párok száma	pá/ 10 ha	%
Szajkó (<i>Garrulus glandarius</i>)	3	0,72	1,15
Szécinege (<i>Parus major</i>)	9	2,17	3,49
Kék cinege (<i>Parus caeruleus</i>)	4	0,96	1,54
Barátcinege (<i>Parus palustris</i>)	1	0,24	0,39
Énekes rigó (<i>Turdus philomelos</i>)	5	1,21	1,94
Fekete rigó (<i>Turdus merula</i>)	22	5,31	8,53
Fülemüle (<i>Luscinia megarhynchos</i>)	14	3,38	5,43
Vörösbecg (<i>Erithacus rubecula</i>)	22	5,31	8,53
Barátkaposzáta (<i>Sylvia atricapilla</i>)	21	5,07	8,15
Kis poszáta (<i>Sylvia curruca</i>)	7	1,69	2,72
Csilpcsalp-füzike (<i>Phylloscopus collybita</i>)	31	7,48	12,02
Sisegő füzike (<i>Phylloscopus sibilatrix</i>)	6	1,45	2,33
Erdei pityer (<i>Anthus trivialis</i>)	8	1,93	3,10
Seregély (<i>Sturnus vulgaris</i>)	12	2,89	4,64
Mezei veréb (<i>Passer montanus</i>)	5	1,21	1,94
Meggyvágó (<i>Coccothraustes coccothraustes</i>)	1	0,24	0,39
Zöldike (<i>Carduelis chloris</i>)	9	2,17	3,49
Csicsörke (<i>Serinus serinus</i>)	1	0,24	0,39
Erdei pinty (<i>Fringilla coelebs</i>)	23	5,55	8,92
Összesen: 30 faj	258	62,23	100,00

Kalivoda Béla

Sárszalonka (*Gallinago gallinago*) és kis sárszalonka (*Lymnocyptes minimus*) megfigyelések

1988, március 28-án kb. 8 példány kis sárszalonkát és 5–6 pd. sárszalonkát figyeltünk meg a Dunától kb. fél kilométerre lévő Pomázi-síkon.